

Bruxelles, den 21.3.2018
COM(2018) 147 final

2018/0072 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om regler vedrørende selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse

{SWD(2018) 81 final} - {SWD(2018) 82 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den digitale økonomi ændrer vores måde at interagere, forbruge og drive virksomhed på. Digitale virksomheder vokser langt hurtigere end den øvrige økonomi, og den tendens ser ud til at fortsætte. Digitale teknologier giver samfundet mange fordele, og set fra et skattemæssigt perspektiv skaber de muligheder for skattemyndighederne og frembyder løsninger, der tjener til at lette den administrative byrde, fremme samarbejdet mellem skattemyndighederne og tage hånd om skatteunddragelse.

Digitaliseringen lægger imidlertid også pres på det internationale skattesystem i takt med, at forretningsmodellerne ændrer sig. De politiske beslutningstagere har for øjeblikket svært ved at finde løsninger, som kan sikre en retfærdig og effektiv beskatning på et tidspunkt, hvor den digitale omstilling af økonomien tager fart, og de eksisterende selskabsskatteregler er forældede og tager ikke højde for denne udvikling. Anvendelsen af de gældende selskabsskatteregler på den digitale økonomi har skabt en situation, hvor overskuddene ikke beskattes det sted, hvor værdien skabes. De eksisterende regler passer især ikke ind i en moderne kontekst, hvor onlinehandel på tværs af grænserne uden fysisk tilstedeværelse er blevet lettere, hvor virksomhederne er stærkt afhængige af immaterielle aktiver, som er svære at værdiansætte, og hvor brugergenereret indhold og dataindsamling er blevet centrale aktiviteter for værdiskabelsen i de digitale virksomheder. På internationalt plan anerkendes det af organer såsom G20, at der er behov for at tilpasse selskabsskattereglerne til den digitale økonomi. Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) har behandlet dette spørgsmål i forbindelse med OECD/G20's BEPS-projekt¹. På sit møde i marts 2017 anmodede G20 OECD om at udarbejde en midtvejsrapport om digitaliseringens konsekvenser for beskatning til G20-landenes finansministre i april 2018. Det vil dog sandsynligvis blive en større udfordring at opnå enighed på globalt plan.

Kommissionen konstaterede denne udfordring i sin meddelelse om "Et retfærdigt og effektivt skattesystem i Den Europæiske Union for det digitale indre marked", som blev vedtaget den 21. september 2017. I meddelelsen fremlægger Kommissionen sin analyse af de skattemæssige udfordringer ved digitaliseringen af den globale økonomi. Meddelelsen blev efterfulgt af Det Europæiske Råds konklusioner, der blev vedtaget den 19. oktober 2017², hvori det blev understreget, at der er brug for et effektivt og retfærdigt skattesystem, der er egnet til den digitale tidsalder, og hvori der blev set frem til passende forslag fra Kommissionen senest i begyndelsen af 2018. I sine konklusioner af 5. december 2017³ så Økofinrådet også frem til passende forslag fra Kommissionen senest i begyndelsen af 2018 "under

hensyntagen til den relevante udvikling i OECD's igangværende arbejde og efter en vurdering af den retlige og tekniske gennemførlighed samt de økonomiske virkninger af de mulige reaktioner på udfordringerne ved beskatning af den digitale økonomis overskud (...)."

¹ OECD's rapport om BEPS-aktion 1, "Addressing the Tax Challenges of the Digital Economy" ("Håndtering af udfordringerne ved den digitale økonomi"), 2015.

² Det Europæiske Råds møde (19. oktober 2017) – konklusioner (dok. EUCO 14/17).

³ Rådets konklusioner af 5. december 2017 om tackling af udfordringerne ved beskatning af den digitale økonomis overskud (FISC 346 ECOFIN 1092).

De nuværende selskabsskatteregler bygger på det princip, at overskud bør beskattes der, hvor værdien skabes. De blev dog primært udarbejdet i begyndelsen af det 20. århundrede for traditionelle, fysiske virksomheder og definerer, hvad der udløser et lands ret til beskatning ("hvor skal der beskattes"), og hvor stor en del af et selskabs indtægter, der tilfalder landet ("hvor meget skal der beskattes"), hovedsagelig på grundlag af en virksomheds fysiske tilstedeværelse i det pågældende land og uden at afspejle den værdi, der skabes gennem brugerdeltagelse i den pågældende jurisdiktion. Det betyder, at personer, der ikke er skattemæssigt hjemmehørende, kun bliver skattepligtige i et land, hvis de dér har en tilstedeværelse, der svarer til et fast driftssted⁴. Disse regler tager imidlertid ikke højde for de digitale aktiviteters globale rækkevidde, hvor fysisk tilstedeværelse ikke længere er en forudsætning for at yde digitale tjenester. Derfor er det nødvendigt med alternative indikatorer for væsentlig økonomisk tilstedeværelse for at fastlægge og beskytte beskatningsretten med hensyn til de nye digitaliserede forretningsmodeller.

Når en virksomhed er skattepligtig i et land, er det stadig nødvendigt at fastlægge det overskud, som skabes af virksomheden, og henføre det til det pågældende land. Inden for rammerne af de nuværende selskabsskatteregler anvendes reglerne for interne afregningspriser til at henføre multinationale koncerners overskud til forskellige lande, baseret på en analyse af funktioner, aktiver og risici inden for koncernens værdikæde. I forbindelse med beskatning af virksomhedsoverskud, der kan henføres til et fast driftssted, antages det hypotetisk, at der er tale om en separat enhed⁵, og OECD's retningslinjer om interne afregningspriser anvendes med de fornødne ændringer. De nuværende regler, der blev udviklet til traditionelle forretningsmodeller, afspejler imidlertid ikke den kendsgerning, at digitale forretningsmodeller har andre karakteristika end de traditionelle med hensyn til, hvordan der skabes værdi. Dette fordrejer konkurrencevilkårene og har en negativ indvirkning på de offentlige indtægter. Den digitale økonomi er stærkt afhængig af immaterielle aktiver såsom brugerdata og fremmer dataanalysemetoder for at udvinde værdi af brugerdata. Denne måde at drive forretning på bliver i stigende grad en drivkraft for værditilvæksten i multinationale koncerner og er vanskelig at værdiansætte. Det kræver nye metoder til henførsel af overskud, der tager bedre hensyn til værdiskabelsen i de nye forretningsmodeller, at håndtere den udfordring, der ligger i at identificere og værdisætte immaterielle aktiver samt at fastsætte deres bidrag til værdiskabelsen i en koncern.

Nærværende forslag tager sigte på at løse de problemer, som den digitale økonomi frembyder, ved at fastlægge en samlet løsning inden for rammerne af de eksisterende selskabsskattesystemer i medlemsstaterne. Det indeholder et fælles system for beskatning af digitale aktiviteter i EU, der på behørig vis tager højde for særtrækkene ved den digitale økonomi.

For det første etableres der i dette forslag regler for at fastslå af en beskatningsmæssig tilknytning for digitale virksomheder med aktiviteter på tværs af grænserne for det tilfælde, at de ikke har en fysisk handelsmæssig tilstedeværelse ("væsentlig digital tilstedeværelse"). Det er nødvendigt med nye indikatorer for en sådan væsentlig digital tilstedeværelse for at

⁴ Artikel 5 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue.

⁵ Artikel 7 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue.

fastlægge og beskytte medlemsstaternes beskatningsrettigheder, hvad angår de nye digitaliserede forretningsmodeller.

For det andet opstilles der i dette forslag principper for henførsel af overskud til en digital virksomhed. Disse principper bør bedre afspejle digitale forretningsmodellers værdiskabelse, som er meget afhængig af immaterielle aktiver.

Når dette direktiv er gennemført i medlemsstaternes nationale lovgivning, vil det finde anvendelse på grænseoverskridende digitale aktiviteter inden for Unionen, selv når de gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstaterne ikke er blevet ændret i overensstemmelse med direktivet. Det vil ligeledes finde anvendelse, hvis en virksomhed, der er etableret i en jurisdiktion udenfor Unionen, drives via en væsentlig digital tilstedeværelse i en medlemsstat, og der ikke er indgået nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem den pågældende medlemsstat og denne jurisdiktion.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Nærværende forslag indgår i de bestræbelser, som gøres både i EU og på internationalt plan for at tilpasse den nuværende skatteramme til den digitale økonomi.

På internationalt plan blev udfordringen med at sikre, at alle aktører i den digitale økonomi får deres indtægter beskattet på retfærdig vis, allerede konstateret i rapporten om Aktion 1 under OECD/G20's BEPS-projekt og i OECD's midtvejsrapport om beskatning af den digitale økonomi⁶, som blev fremlagt for G20's finansministre i marts 2018. I midtvejsrapporten overvejes forskellige muligheder for at imødegå denne udfordring, og OECD har til hensigt at søge en konsensusbaseret løsning senest i 2020.

Kommissionen erkender, at den optimale løsning i betragtning af udfordringens globale karakter ville være at finde multilaterale, internationale løsninger for beskatning af den digitale økonomi. Kommissionen støtter i tæt samarbejde med OECD udviklingen af en international løsning. Det er imidlertid svært at gøre fremskridt internationalt på grund af problemets komplekse natur og den brede vifte af spørgsmål, der skal håndteres, og det kan tage tid at nå international konsensus. Det er grunden til, at Kommissionen har besluttet at handle. Nærværende forslag har til formål at bidrage til det igangværende arbejde på OECD-plan, der forbliver afgørende for at opnå global konsensus om emnet. Ved at fastlægge EU's vision for, hvordan udfordringerne ved den digitale økonomi skal håndteres dækkende, vil det foreslåede direktiv tjene som et eksempel, der kan påvirke de internationale forhandlinger om en global løsning. EU bør fremme og støtte, at globale partnere bevæger sig i denne retning.

På EU-plan bygger dette forslag på de talrige initiativer, som Kommissionen har taget med henblik på at sikre en retfærdig og effektiv selskabsbeskatning i Unionen⁷.

I en bredere sammenhæng bør det fremhæves, at forslaget om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG) ville udgøre den optimale løsning for at sikre en mere retfærdig og effektiv selskabsbeskatning i EU. Med sit nuværende anvendelsesområde ville FKSSG imidlertid ikke udgøre en strukturel løsning på nogle af de store udfordringer ved

⁶ OECD (2018): "Tax Challenges Arising from Digitalisation – Interim Report 2018: Inclusive Framework on BEPS", OECD Publishing, Paris. <http://dx.doi.org/10.1787/9789264293083-en>.

⁷ COM (2015) 302 final.

beskatning af den digitale økonomi. Det skyldes, at FKSSG har et begrænset anvendelsesområde (det er kun obligatorisk for store multinationale selskaber), og at definitionen af et fast driftssted i FKSSG følger den, der i dag anvendes internationalt. Desuden tages der i reglerne for overskudsfordeling (fordelingsnøglen) i FKSSG ikke nødvendigvis i tilstrækkelig grad hensyn til en virksomheds digitale aktiviteter. Reglerne om beskatningsmæssig tilknytning for digitale aktiviteter bør indgå i FKSSG. Desuden bør fordelingsnøglen i FKSSG tilpasses, så den effektivt tager hensyn til digitale aktiviteter, for så vidt angår fordelingen af store multinationale koncerners fordeling af overskud. Kommissionen ser med tilfredshed på ændringerne i rapporten fra Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg om det fælles selskabsskattegrundlag og FKSSG og finder, at disse udgør et godt udgangspunkt for det fortsatte arbejde for at sikre en retfærdig beskatning af digitale aktiviteter⁸. Kommissionen er parat til at samarbejde med medlemsstater og Parlamentet om at undersøge, hvordan bestemmelserne i dette direktiv kan indarbejdes i FKSSG.

Dette direktiv indgår i en pakke, der også omfatter en henstilling til medlemsstaterne om at indarbejde tilsvarende regler om væsentlig digital tilstedeværelse og overskudsfordeling i deres dobbeltbeskatningsaftaler med tredjelande, et forslag til et direktiv, der omfatter en midlertidig løsning, og en meddelelse, hvori baggrunden for og sammenhængen mellem forslagene forklares.

Kommissionen henstiller til medlemsstaterne, at de gengiver bestemmelserne i dette direktiv i dobbeltbeskatningsaftaler med tredjelande, idet reglerne for den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvis der foreligger en sådan mellem en medlemsstat og en jurisdiktion uden for Unionen, kan have forrang for de foreslåede bestemmelser om væsentlig digital tilstedeværelse.

Desuden fremlægger Kommissionen i dag et forslag til direktiv om en midlertidig løsning, skatten på digitale tjenester (SDT), som en enkel midlertidig løsning til beskatning af digitale aktiviteter i EU. Med skatten på digitale tjenester fastsættes en skat på indtægterne fra ydelse af visse digitale tjenester⁹. Skatten på digitale tjenester bør finde anvendelse midlertidigt, indtil der er fundet en samlet løsning.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag er også i overensstemmelse med strategien for det digitale indre marked¹⁰, hvor Kommissionen forpligtede sig til at sikre adgang til onlineaktiviteter for enkeltpersoner og virksomheder under fair konkurrencebetingelser såvel som til at åbne digitale muligheder for personer og virksomheder og styrke Europas position som en af verdens førende inden for den digitale økonomi.

⁸ Rapport af 22. februar 2018 om forslaget til Rådets direktiv om et fælles selskabsskattegrundlag. (COM(2016)0685 – C8-0472/2016 – 2016/0337(CNS)) og rapport af 26. februar 2018 om forslaget til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (COM(2016)0683 – C8-0471/2016 – 2016/0336(CNS)).

⁹ Forslag til Rådets direktiv om et fælles system for en skat på indtægter fra levering af visse digitale tjenester (COM (2018) 148 final).

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En strategi for et digitalt indre marked i EU (COM(2015) 192 final af 6.5.2015).

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Unionens lovgivning vedrørende anden skat end skat på omsætning falder ind under artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Foranstaltningerne om indbyrdes tilnærmelse efter denne artikel indvirker ifølge samme artikel direkte på det indre markeds oprettelse eller funktion.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Da digitale virksomheder kan operere på tværs af grænserne uden fysisk tilstedeværelse, både internt i Unionen og fra tredjelande, er der behov for ensartede regler for at sikre, at virksomhederne betaler skat dér, hvor de skaber overskud. I betragtning af digitale aktiviteters grænseoverskridende dimension er der behov for et EU-initiativ, der skaber merværdi sammenlignet med, hvad der ville kunne opnås med forskellige nationale foranstaltninger. Det er nødvendigt med et fælles initiativ i hele det indre marked, så reglerne om væsentlig digital tilstedeværelse direkte og harmoniseret anvendes i Unionen med henblik på at sikre lige vilkår for alle medlemsstater og retssikkerhed for skatteyderne. Hvis medlemsstaterne hver især ensidigt benytter forskellige tilgange, kan disse vise sig ineffektive og bidrage til fragmentering af det indre marked ved at skabe divergerende nationale politikker, forvridninger og skattemæssige hindringer for virksomhederne i EU. Hvis målet er at vedtage løsninger, der fungerer for det indre marked som helhed, går den eneste passende vej frem gennem koordinerede initiativer på EU-plan.

• Proportionalitetsprincippet

Det foreslåede direktiv er nødvendigt, passende og hensigtsmæssigt for at nå det tilstræbte mål. Det indebærer ikke en harmonisering af selskabsskattesatserne i EU og begrænser derfor ikke medlemsstaternes mulighed for at påvirke størrelsen af deres ønskede selskabsskatteindtægt. Det berører ikke nationale politiske valg, for så vidt angår omfanget af den offentlige sektors indgriben og sammensætningen af skatteindtægterne. I direktivet foreslås en mere effektiv måde, hvorpå digitale aktiviteter udført af selskabsskattepligtige skattesubjekter, som driver virksomhed inden for EU, kan beskattes, for at skabe et mere effektivt indre marked

• Valg af retsakt

Forvridninger på det indre marked kan, som tidligere beskrevet, kun håndteres gennem retligt bindende regler og tilnærmelse af skattelovgivninger via en fælles lovgivningsmæssig ramme. Blød lovgivning ville ikke kaste de bedste resultater af sig, da det ville stå medlemsstaterne frit for slet ikke at gennemføre den eller kunne føre til lappeløsninger. Et sådant resultat er ingenlunde ønskeligt. Det risikerer at svække skatteydernes retssikkerhed og bringe opfyldelsen af målene om et koordineret og sammenhængende selskabsskattesystem i det indre marked i fare.

Ifølge artikel 115 i TEUF "udsteder Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed ..., direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der direkte indvirker på det indre markeds oprettelse eller funktion." Derfor

fastsættes det i traktaten, at lovgivning vedrørende anden skat end skat på omsætning (omhandlet i artikel 113 i TEUF) alene udformes som direktiver.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

Høringsstrategien har fokuseret på tre hovedinteressentgrupper, nemlig medlemsstaternes skattemyndigheder, virksomheder og borgere. De to primære høringsaktiviteter bestod i en offentlig høring, hvor der blev modtaget i alt 446 svar i løbet af 12 uger (fra den 26. oktober 2017 til den 3. januar 2018), og en målrettet undersøgelse sendt til alle skattemyndigheder i EU. Med hensyn til en samlet løsning er et forslag om en digital tilstedeværelse i EU den foretrukne tilgang for over halvdelen af respondenterne i høringen af interessenterne¹¹. Begge interessentgrupper foretrak samme løsning: 14 ud af 21 nationale skattemyndigheder samt 58 % af de 446 respondenter i den offentlige høring mener, at forslaget vedrørende "digital tilstedeværelse i EU" udgør det bedste svar på de aktuelle problemer i forbindelse med de internationale skatteregler for den digitale økonomi. Aktørerne blev ikke udtrykkeligt spurgt om deres foretrukne tilgang over for jurisdiktioner uden for EU. Medlemmerne af platformen vedrørende god forvaltningspraksis på skatteområdet (bestående af alle skattemyndigheder i EU og 15 organisationer, som repræsenterer virksomheder, civilsamfund og fagfolk på skatteområdet) blev ligeledes informeret om initiativet og spurgt om deres holdninger. Der er også taget højde for spontane bidrag.

• Konsekvensanalyse

Konsekvensanalysen af forslaget blev behandlet af Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol den 7. februar 2018. Udvalget afgav positiv udtalelse om forslaget sammen med nogle anbefalinger, der er taget i betragtning. Udvalgets holdning, henstillingerne og en forklaring på, hvordan der er taget højde herfor, er inkluderet i bilag 1 til arbejdsdokumentet, som ledsager dette forslag. I bilag 3 findes et overblik over, hvem der berøres af dette forslag og hvordan.

I konsekvensanalysen af dette forslag blev der både undersøgt grundlæggende reformmuligheder og andre muligheder for ændringer inden for rammerne af de eksisterende internationale skatteregler. Det blev afvist som urealistiske muligheder at foretage mere grundlæggende reformer på nuværende tidspunkt på grund af begrænsede retlige og/eller politiske muligheder for at gennemføre dem. Løsningen bør i stedet fokusere på revision af det eksisterende begreb om fast driftssted og reglerne for overskudsfordeling. Samtidig er det blevet afvist at finde en løsning alene inden for rammerne af forslaget om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag med den begrundelse, at en sådan ville have for snævert et anvendelsesområde til forslag om en strukturel løsning, der også ville have mulighed for at fungere uden for EU. Den foretrukne måde at håndtere emnet i EU på var derfor at udforme et enkeltstående direktiv for at modernisere reglerne om fast driftssted og overskudsfordeling.

¹¹ Se bilag 2 til konsekvensanalysen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget til direktiv har ingen virkninger for EU's budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Reglerne i dette forslag bør integreres i medlemsstaternes selskabsskattesystemer og Kommissionens forslag om FKSSG og bør i sidste ende afspejles i tilsvarende ændringer i OECD's modeloverenskomst på internationalt plan. Kommissionen vil i tæt samarbejde med medlemsstaterne overvåge direktivets gennemførelse og anvendelse, når det er vedtaget.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Anvendelsesområde (artikel 2)

Nærværende forslag berører skattepligtige selskaber, der er registreret eller etableret i EU, samt foretagender, der er registreret eller etableret i en jurisdiktion uden for Unionen, og som ikke har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den medlemsstat, hvor skatteyderens væsentlige digitale tilstedeværelse fastslås. Forslaget berører ikke foretagender, som er registreret eller etableret i en jurisdiktion uden for Unionen, og som har indgået en gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst med den medlemsstat, hvor den væsentlige digitale tilstedeværelse fastslås, så det undgås at overtræde bestemmelserne i sådanne dobbeltbeskatningsoverenskomster. Det kan forholde sig anderledes, hvis den beskatningsoverenskomst, der finder anvendelse i en jurisdiktion uden for Unionen, indeholder en tilsvarende bestemmelse om væsentlig digital tilstedeværelse, der giver tilsvarende rettigheder og forpligtelser med hensyn til den pågældende jurisdiktion uden for Unionen.

Definitioner (artikel 3)

I denne artikel fastsættes definitioner på de forskellige begreber, der er nødvendige for anvendelsen af direktivets bestemmelser (herunder digitale tjenester, digital grænseflade, indtægter, enhed, bruger og skatteperiode).

En digital tjeneste er en tjeneste, der ydes via internettet eller et elektronisk net, og hvis egenart gør ydelsen deraf hovedsagelig automatiseret, og som kun involverer minimal menneskelig indgriben. Denne definition svarer til definitionen af "elektronisk leverede ydelser" i artikel 7 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og omfatter samme slags tjenester.

For at undgå at der fastslås en beskatningsmæssig tilknytning alene på grundlag af forbrugsstedet, betragtes det blotte salg af varer eller tjenester ved hjælp af internettet eller et elektronisk net ikke som en digital tjeneste. F.eks. yder den, der giver adgang (mod betaling) til en digital markedsplads for køb og salg af biler, en digital tjeneste, men selve salget af bilen via et sådant websted udgør ikke en digital tjeneste.

At tjenesten involverer minimal menneskelig indgriben betyder, at den involverer minimal menneskelig indgriben på *leverandørsiden* uden hensyn til graden af menneskelig indgriben på brugersiden. En tjeneste betragtes også som krævende kun

en minimal menneskelig indgriben i tilfælde, hvor leverandøren først etablerer et system og regelmæssigt vedligeholder eller reparerer det i tilfælde af problemer knyttet til dets funktion.

Væsentlig digital tilstedeværelse (artikel 4)

Målet med begrebet om væsentlig digital tilstedeværelse er at fastslå en beskatningsmæssig tilknytning til en jurisdiktion. Det bør derfor betragtes som et supplement til det eksisterende begreb om fast driftssted. De foreslåede regler for at fastslå en digital virksomheds beskatningsmæssige tilknytning til en medlemsstat tager udgangspunkt i indtægter fra ydelse af digitale tjenester, antallet af brugere af digitale tjenester eller antallet af kontrakter vedrørende ydelse af en digital tjeneste. Disse kriterier tjener til at bestemme en virksomheds "digitale fodspor" i en jurisdiktion på grundlag af visse indikatorer for økonomisk aktivitet. De bør afspejle digitale virksomheders afhængighed af et stort brugergrundlag, brugerengagement og brugerbidrag samt den værdi, som brugerne skaber for disse virksomheder. Kriterierne bør tage højde for forskellige typer forretningsmodeller. Digitale forretningsmodeller er meget forskelligartede. Nogle kan have et meget stort brugergrundlag, mens andre kan have et mindre brugergrundlag, men stadig have væsentlige brugerbidrag, hvis den enkelte bruger bidrager med en stor værdi. Kriterierne bør desuden sikre en sammenlignelig behandling i forskellige medlemsstater, uanset disses størrelse, og frasortering af bagatelsager.

Der er fastsat forskellige tærskelværdier for de tre ovenfor nævnte brugerbaserede kriterier (indtægter, antal brugere og antal kontrakter). Der er tale om væsentlig digital tilstedeværelse i en medlemsstat, såfremt et eller flere af følgende kriterier er opfyldt: hvis indtægterne fra ydelse af digitale tjenester til brugere i en jurisdiktion overstiger 7 000 000 EUR i en skatteperiode, hvis antallet af brugere af en digital tjeneste i en medlemsstat overstiger 100 000 i en skatteperiode, eller hvis antallet af kontrakter med erhvervsdrivende vedrørende digitale tjenesteydelser overstiger 3 000.

Som det fremgår af konsekvensanalysen¹², er det afgørende, at hver tærskelværdi er fastsat tilstrækkeligt højt til med sikkerhed at udelukke bagatelsager, hvor overskud, der kan henføres til en digital tilstedeværelse, end ikke ville dække omkostningerne ved at overholde skattereglerne for et fast driftssted, og således sikre foranstaltningens forholdsmæssighed under iagttagelse af disse tre alternative tærskelværdier. Indtægtsgrænsen er fastsat, så den dækker de skønnede overholdelsesomkostninger ved drift af et yderligere fast driftssted, selv ved lave satser. Tærskelværdien for antallet af brugere bør afspejle en tilsvarende værdi udtrykt ved et pengebeløb, baseret på den gennemsnitlige omsætning pr. bruger. Tærskelværdien for antallet af kontrakter med erhvervsdrivende bør afspejle, at der kun bør tages hensyn til kontrakter mellem erhvervsdrivende, idet værdien af disse kontrakter sandsynligvis vil være større end værdien af kontrakter, som indgås med enkeltpersoner. Derfor bør en tærskelværdi for antallet af kontrakter mellem erhvervsdrivende være betydeligt lavere end en tærskel baseret på antallet af brugere.

Overskud, der kan henføres til den væsentlige digitale tilstedeværelse (artikel 5)

¹² I afsnit 6.3.

De foreslåede regler for henførelse af overskud til en væsentlig digital tilstedeværelse bygger på den nugældende ramme for faste driftssteder. De bekræfter princippet om, at der til en væsentlig digital tilstedeværelse bør henføres det overskud, der i kraft af denne ville have været genereret ved visse væsentlige økonomiske aktiviteter gennemført via en digital grænseflade, navnlig med hensyn til forbindelserne til andre dele af foretagendet, hvis denne tilstedeværelse havde taget form af et særskilt og uafhængigt foretagende, der havde udført de samme eller tilsvarende aktiviteter på de samme eller tilsvarende betingelser, idet der tages hensyn til de udførte funktioner, anvendte aktiver og påtagne risici. Derfor forbliver den godkendte OECD-tilgang det grundlæggende princip for henførelse af overskud til en væsentlig digital tilstedeværelse. Når det er sagt, bør rammerne tilpasses på konsistent vis, så de afspejler den måde, hvorpå der skabes værdi gennem digitale aktiviteter. I den funktionelle analyse af det faste driftssted er kriteriet om ledelsesopgaver, der er relevant for påtagelsen af risici og for den økonomiske ejendomsret til aktiver i forbindelse med digitale aktiviteter, ikke tilstrækkeligt til at sikre en henførelse af overskud til den væsentlige digitale tilstedeværelse, der afspejler værdiskabelsen. Denne situation foreligger, når en væsentlig digital tilstedeværelse skabes via en digital grænseflade uden fysisk tilstedeværelse i en bestemt jurisdiktion, eller når der ikke udføres ledelsesopgaver i den jurisdiktion, hvor der er tale om væsentlig digital tilstedeværelse.

I den funktionelle analyse af den væsentlige digitale tilstedeværelse bør aktiviteter, der udøves af foretagendet gennem en digital grænseflade i relation til data eller brugere, betragtes som økonomisk væsentlige funktioner, der er relevante for henførelsen af den økonomiske ejendomsret til aktiver og risici til den væsentlige digitale tilstedeværelse. Henførelsen af overskud bør tage hensyn til udviklingen, forbedringen, vedligeholdelsen, beskyttelsen og udnyttelsen af immaterielle aktiver under udøvelsen af de økonomisk væsentlige aktiviteter for den digitale tilstedeværelse, selv hvis disse ikke er knyttet til funktioner varetaget af mennesker i den samme medlemsstat.

Ved at tiltrække nye brugere til et socialt netværk spiller de immaterielle aktiver, som kan henføres til det sociale netværks forretningsvirksomhed, f.eks. en central rolle i at sikre de positive netværksvirkninger, dvs. at brugerne er i stand til at skabe forbindelse til et stort antal andre brugere. Når netværket udbygges gennem den væsentlige digitale tilstedeværelse, styrkes samme sæt af immaterielle aktiver. Dette sæt af immaterielle aktiver vil blive yderligere styrket ved behandling af brugerniveaudata, således at det sociale netværk kan sælge reklameplads til en højere pris, idet reklamepladsen er skræddersyet til brugernes interesser.

Det følger heraf, at funktioner i tilknytning til udvikling, forbedring, vedligeholdelse, beskyttelse og udnyttelse af unikke immaterielle aktiver er kendetegnende for en væsentlig digital tilstedeværelse. Hver af de økonomisk væsentlige aktiviteter bidrager til de digitale forretningsmodellers værdiskabelse på en entydig måde og er en integrerende del af disse modeller. Avancefordelingsmetoden synes således ofte at være den mest hensigtsmæssige metode til at henføre overskud til den væsentlige digitale tilstedeværelse. I den forbindelse kan mulige grunde til at henføre overskud omfatte udgifter til forskning, udvikling og markedsføring (der kan henføres til den væsentlige digitale tilstedeværelse set i forhold til de omkostninger, der kan henføres til hovedsædet og/eller en hvilken som helst anden væsentlig

digital tilstedeværelse i andre medlemsstater) samt antallet af brugere i en medlemsstat og indsamlede data pr. medlemsstat.

I de foreslåede regler fastsættes alene de generelle principper for henførslen af overskud til en væsentlig digital tilstedeværelse, idet der kan udarbejdes mere specifikke retningslinjer for fordelingen af overskud i de relevante internationale fora eller på EU-plan.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om regler vedrørende selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹³,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁴,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den hurtige transformation af den globale økonomi som følge af digitaliseringen lægger fornyet pres på selskabsskattesystemer både på EU-plan og internationalt og giver anledning til tvivl om, hvorvidt disse er tilstrækkeligt godt udformet med hensyn til at fastslå, hvor digitale virksomheder er skattepligtige, og hvor meget de skal betale i skat. Selv om behovet for at tilpasse selskabsskattereglerne til den digitale økonomi erkendes på internationalt plan af organer såsom G20, vil det sandsynligvis blive svært at nå frem til en global aftale.
- (2) I rapporten om BEPS-aktion 1, "Addressing the Tax Challenges of the Digital Economy" ("Håndtering af udfordringerne ved den digitale økonomi"), som OECD udsendte i oktober 2015, fastsættes en række forskellige tilgange til beskatning af den digitale økonomi, som blev underkastet yderligere granskning i OECD's "Tax challenges Arising from Digitalisation – Interim Report 2018". Da den digitale transformation af økonomien tager fart, er der et stigende behov for at finde løsninger for at sikre en retfærdig og effektiv beskatning af digitale virksomheder.
- (3) Af Kommissionens meddelelse "Et retfærdigt og effektivt skattesystem i Den Europæiske Union for det digitale indre marked", der blev vedtaget den 21. september 2017, fremgår det, at der er behov for nye internationale regler, som specifikt angår udfordringerne ved den digitale økonomi, så det kan fastlægges, hvor virksomhedernes værdi skabes, og hvordan denne værdi skal fordeles med henblik på beskatning. Disse nye regler medfører en reform af de eksisterende internationale skatteregler om definitionen af et fast driftssted og henførslen af overskud, som den finder anvendelse på digitale aktiviteter.
- (4) I Det Europæiske Råds konklusioner af 19. oktober 2017 blev det understreget, at der er brug for et effektivt og retfærdigt skattesystem, der er egnet til den digitale

¹³ EUT C af , s.

¹⁴ EUT C af , s. .

tidsalder, og set frem til passende forslag fra Kommissionen i starten af 2018¹⁵. I Økofinrådets konklusioner af 5. december 2017 blev det understreget, at en globalt accepteret definition af fast driftssted og de dertil knyttede regler om fastsættelse af intern afregningspris og fordeling af overskud også fortsat bør spille en afgørende rolle i forbindelse med håndteringen af udfordringerne ved beskatning af den digitale økonomis overskud, og der blev tilskyndet til tæt samarbejde mellem EU, OECD og andre internationale partnere herom¹⁶.

I denne henseende bør det være et krav til medlemsstaterne, at de indfører regler i deres nationale selskabsskattesystemer med henblik på udøvelse af deres beskatningsret. Derfor bør de forskellige gældende selskabsskatter i medlemsstaterne præciseres. I disse regler bør definitionen af et fast driftssted udbygges, og de bør omfatte beskatningsmæssig tilknytning for en væsentlig digital tilstedeværelse til de respektive jurisdiktioner. Desuden bør de generelle principper for henførslen af skattepligtige overskud til en sådan digital tilstedeværelse fastlægges. I princippet bør disse regler finde anvendelse på alle selskabsskattesubjekter, uanset hvor de er skattemæssigt hjemmehørende, og om det er i eller uden for Unionen.

- (5) Reglerne bør dog ikke gælde for enheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i en jurisdiktion uden for Unionen, og som den medlemsstat, hvori der er tale om en væsentlig digital tilstedeværelse, har en gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst med, medmindre overenskomsten omfatter bestemmelser om væsentlig digital tilstedeværelse, der giver rettigheder og forpligtelser med hensyn til den pågældende jurisdiktion uden for Unionen tilsvarende dem, som indføres ved dette direktiv. Dette er med henblik på at undgå eventuelle konflikter med dobbeltbeskatningsoverenskomster med jurisdiktioner uden for Unionen, da jurisdiktioner uden for Unionen i almindelighed ikke er bundet af EU-retten.
- (6) Med henblik på at skabe en robust definition af en digital virksomheds beskatningsmæssige tilknytning til en medlemsstat er det nødvendigt, at en sådan definition baseres på indtægterne fra ydelse af digitale tjenester, antallet af brugere eller af kontrakter med erhvervsdrivende vedrørende digitale tjenester. De gældende tærskler bør afspejle væsentligheden af den digitale tilstedeværelse for forskellige typer forretningsmodeller og tage hensyn til de forskellige grader af bidrag til værdiskabelsesprocessen. Med reglerne bør der desuden sikres forenelig behandling i forskellige medlemsstater, uanset disses størrelse, og frasortering af bagatelsager. Salg af varer eller tjenester, der lettes ved hjælp af internettet eller et elektronisk net, bør ikke betragtes som en digital tjeneste som omhandlet i dette direktiv.
- (7) For at gøre det muligt at beskatte et foretagendes væsentlige digitale tilstedeværelse i en anden jurisdiktion i overensstemmelse med den dér gældende nationale lovgivning er det nødvendigt at fastsætte principper for henførsel af overskud til den pågældende væsentlige digitale tilstedeværelse. Reglerne bør bygge på de nuværende principper for overskudsfordeling og baseres på en funktionel analyse af de udførte funktioner, anvendte aktiver og påtagne risici i kraft af den væsentlige digitale tilstedeværelse ved udførelsen af væsentlige økonomiske aktiviteter gennem en digital grænseflade. Der bør lægges særlig vægt på den omstændighed, at en væsentlig del af værdien af en digital virksomhed skabes, hvor brugerne er, og hvor data vedrørende brugerne indsamles og behandles, samt hvor de digitale tjenester ydes. Eftersom økonomisk

¹⁵ Det Europæiske Råds møde (19. oktober 2017) – konklusioner (dok. EUCO 14/17).

¹⁶ Rådets konklusioner af 5. december 2017 om takling af udfordringerne ved beskatning af den digitale økonomis overskud (FISC 346 ECOFIN 1092).

væsentlige aktiviteter udført via en væsentlig digital tilstedeværelse på en entydig måde bidrager til værdiskabelse i digitale forretningsmodeller, bør avancefordelingsmetoden normalt anvendes til at nå frem til en retfærdig henførsel af overskud til den væsentlige digitale tilstedeværelse. Dette bør imidlertid ikke hindre en skatteyder i at anvende en alternativ metode i overensstemmelse med internationalt anerkendte principper, når det på grundlag af resultatet af den funktionelle analyse kan dokumenteres, at en sådan metode i overensstemmelse med internationalt anerkendte principper er mere hensigtsmæssig. Det er også afgørende, at grundene til at henføre overskud viser stærk sammenhæng med værdiskabelsen.

- (8) Hovedformålet med dette direktiv er at forbedre det indre markeds modstandsevne som helhed med henblik på at imødegå udfordringerne i forbindelse med beskatning af den digitale økonomi. Dette mål kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne, hvis de handler hver for sig, fordi digitale virksomheder kan operere på tværs af grænserne uden fysisk tilstedeværelse i en jurisdiktion, og der er derfor behov for regler til at sikre, at de betaler skat i de jurisdiktioner, hvor de skaber overskud. I betragtning af denne grænseoverskridende dimension skaber et initiativ på Unionsplan merværdi sammenlignet med, hvad der ville kunne opnås med forskellige nationale foranstaltninger. Det er nødvendigt med et fælles initiativ i hele det indre marked, så reglerne om væsentlig digital tilstedeværelse anvendes harmoniseret i Unionen. Hvis medlemsstaterne hver især ensidigt benytter forskellige tilgange, kan disse vise sig ineffektive og bidrage til fragmentering af det indre marked ved at skabe divergerende nationale politikker, forvriddninger og skattemæssige hindringer for virksomheder i Unionen. Idet målene for dette direktiv bedre kan nås på Unionsplan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (9) Enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med nærværende direktiv bør gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹⁷, herunder forpligtelsen til at gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at opfylde forpligtelserne i denne forordning, navnlig forpligtelserne vedrørende behandlingens lovlighed, sikkerheden i forbindelse med behandlingsaktiviteterne, udlevering af oplysninger og registreredes rettigheder samt databeskyttelse gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger. Personoplysninger bør så vidt muligt anonymiseres.
- (10) Fem år efter dette direktivs ikrafttræden bør Kommissionen foretage en evaluering af dets gennemførelse og aflægge rapport til Rådet herom. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for denne evaluering. Der bør nedsættes et rådgivende Digiskat-Udvalg med det formål at undersøge spørgsmål om direktivets anvendelse.
- (11) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹⁸ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹⁸ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

- (12) Medlemsstaterne bør forpligtes til at anvende bestemmelserne i dette direktiv fra næste skatteperiode efter gennemførelsesfristen. Dette er for at sikre, at de nye bestemmelser finder anvendelse i hver medlemsstat fra datoer, der ligger så tæt op ad hinanden som muligt, men under hensyntagen til at forskellige medlemsstater kan have forskellige skatteperioder —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes regler, hvorved begrebet fast driftssted udvides, for så vidt som det finder anvendelse på selskabsskat i hver medlemsstat, så en væsentlig digital tilstedeværelse, gennem hvilken en virksomhed udøver hele eller dele af sin aktivitet, omfattes. I dette direktiv fastsættes også visse principper for henførelse af overskud til eller vedrørende en væsentlig digital tilstedeværelse med henblik på selskabsbeskatning.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på enheder, uanset hvor de selskabsskattemæssigt er hjemmehørende, hvad enten det er i en medlemsstat eller i et tredjeland.

For så vidt angår enheder, der er selskabsskattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland, med hvilket den pågældende berørte medlemsstat har en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning, gælder dette direktiv imidlertid alene, hvis denne overenskomst indeholder bestemmelser, som svarer til artikel 4 og 5 i dette direktiv, for så vidt angår det pågældende tredjeland, og disse bestemmelser er i kraft.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "selskabsskat": en af de i bilag I opførte selskabsskatter eller en tilsvarende skat, der er indført efterfølgende
- 2) "digital grænseflade": enhver form for software, herunder et websted eller en del heraf, og applikationer, herunder mobilapplikationer, som er tilgængelige for brugerne
- 3) "internetprotokoladresse (IP-adresse)": en række cifre, der tildeles netværksenheder for at fremme kommunikationen mellem dem på internettet
- 4) "bruger": enhver person eller virksomhed
- 5) "digitale tjenester": tjenester, som ydes via internettet eller et elektronisk net, og hvis egenart gør ydelsen deraf hovedsagelig automatiseret, og som kun involverer minimal menneskelig indgriben og ikke har nogen levedygtighed uden informationsteknologi, herunder navnlig:
 - a) levering af digitaliserede produkter i almindelighed, herunder software og ændringer eller opgradering af software
 - b) ydelser, via hvilke en virksomhed eller en person gives tilstedeværelse eller en sådan tilstedeværelse understøttes på et elektronisk net såsom et websted eller en webside

- c) automatisk genererede ydelser fra en computer via internettet eller et elektronisk net som svar på specifik datainput fra modtageren
- d) overdragelse mod vederlag af retten til at sælge varer eller tjenester via en internetside, der fungerer som onlinemarked, hvor potentielle købere afgiver bud via en automatiseret procedure, og hvor parterne underrettes om et salg via en automatisk genereret e-mail fra en computer
- e) internetservicepakker, hvor telekommunikationskomponenten er en sekundær og underordnet del, dvs. pakker, der går ud over den blotte internetadgang, og som omfatter andre elementer, som f.eks. sider, der giver adgang til nyheder, oplysninger om vejret eller turisme, spil, hosting af websteder, adgang til onlinedebatter eller lignende
- f) de i bilag II opførte tjenester.

Digitale tjenester omfatter ikke de i bilag III opførte tjenester eller salg af varer eller andre tjenester, der lettes ved hjælp af internettet eller et elektronisk net.

6) "indtægter": provenu ved salg og andre transaktioner efter fradrag af moms og andre skatter og afgifter, som opkræves på vegne af offentlige myndigheder, hvad enten de er af monetær eller ikke-monetær art, herunder provenu ved afhændelse af aktiver og rettigheder, renter, dividender og anden udlodning af overskud, provenu ved afhændelse af aktiver, royalties, støtte og tilskud, modtagne gaver, compensationer og kulanceerstatning. Indtægter omfatter også ikke-monetære gaver fra en selskabsskatteyder. Indtægter omfatter ikke egenkapital, som er rejst af en selskabsskatteyder, eller gæld, som er tilbagebetalt til denne

7) "enhed": enhver juridisk person eller ethvert juridisk arrangement, der udøver forretningsaktiviteter enten gennem en virksomhed eller en struktur, der er skattemæssigt transparent

8) "skatteperiode": regnskabsår, kalenderår eller enhver anden relevant periode i relation til selskabsskat

9) "forbundet foretagende": en enhed, der er knyttet til den specifikke pågældende enhed på én eller flere af følgende måder:

- a) en af dem deltager i ledelsen af den anden ved at være i stand til at udøve en betydelig indflydelse på den anden
- b) en af dem deltager i kontrollen af den anden i kraft af en ejerandel, direkte eller indirekte, i den anden, der giver over 20 % af stemmerettighederne
- c) en af dem deltager i den andens kapital i kraft af en ejendomsret, direkte eller indirekte, til den anden, der overstiger 20 % af kapitalen.

Hvis mere end én enhed deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i den samme enhed på en eller flere af de måder, der er præciseret i litra a)-c), anses alle disse enheder for også at være indbyrdes forbundne foretagender.

Hvis den samme enhed deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i mere end én enhed på en eller flere af de måder, der er præciseret i litra a)-c), anses alle disse enheder for også at være indbyrdes forbundne foretagender.

I tilfælde af indirekte deltagelse, bestemmes det, om kriterierne i litra b) og c) er opfyldt, ved at gange procentandelene i alle successive led med hinanden. En enhed, der råder over mere end 50 % af stemmerettighederne, anses for at råde over 100 %.

KAPITEL II

VÆSENTLIG DIGITAL TILSTEDEVÆRELSE

Artikel 4

Væsentlig digital tilstedeværelse

1. Med hensyn til selskabsskat er der tale om et fast driftssted, når der forekommer en væsentlig digital tilstedeværelse, i kraft af hvilken en virksomhed helt eller delvist udøver sin aktivitet.

2. Stk. 1 er et supplement til og berører eller begrænser ikke anvendelsen af en hvilken som helst anden test i henhold til EU-retten eller den nationale lovgivning med hensyn til at fastslå eksistensen af et fast driftssted i en medlemsstat, for så vidt angår selskabsbeskatning, hvad enten det drejer sig om at yde digitale tjenester eller andet.

3. Der er tale om en "væsentlig digital tilstedeværelse" i en medlemsstat i en skatteperiode, hvis den virksomhed, der udøves gennem denne tilstedeværelse, helt eller delvist består i at yde digitale tjenester gennem en digital grænseflade, og en eller flere af følgende betingelser er opfyldt med hensyn til ydelsen af disse tjenester af den enhed, der udfører denne virksomhed, lagt sammen med ydelsen af alle sådanne tjenester, som tilsammen ydes gennem en digital grænseflade af hver af den pågældende enheds forbundne foretagender:

a) andelen af de samlede indtægter for den pågældende skatteperiode, som stammer fra ydelse af de pågældende digitale tjenester til brugere, der befinder sig i den pågældende medlemsstat i den pågældende skatteperiode, overstiger 7 000 000 EUR

b) antallet af brugere af en eller flere af de pågældende digitale tjenester, der befinder sig i den pågældende medlemsstat i den pågældende skatteperiode, overstiger 100 000

c) antallet af kontrakter om ydelse af sådanne digitale tjenester, der er indgået i den pågældende skatteperiode med erhvervsdrivende, der befinder sig i den pågældende medlemsstat, overstiger 3 000.

4. Hvad angår brugen af digitale tjenester anses en bruger for at befinde sig i en medlemsstat i en skatteperiode, hvis brugeren anvender udstyr i den pågældende medlemsstat i den pågældende skatteperiode til at tilgå den digitale grænseflade, gennem hvilken de digitale tjenester ydes.

5. Hvad angår indgåelsen af kontrakter om ydelse af digitale tjenester:

a) en kontrakt anses for at være en kontrakt med erhvervsdrivende, hvis denne indgår kontrakten i forbindelse med sin forretning

b) en bruger anses for at befinde sig i en medlemsstat i en skatteperiode, hvis brugeren for så vidt angår selskabsskat er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat i den pågældende skatteperiode eller selskabsmæssigt er hjemmehørende i et tredjeland, men har et fast driftssted i den pågældende medlemsstat i den pågældende skatteperiode.

6. Det bestemmes i hvilken medlemsstat en brugers udstyr anvendes på grundlag af den af udstyret benyttede internetprotokoladresse (IP-adresse) eller enhver anden geolokaliseringsmetode, der måtte være mere præcis.

7. Andelen af de samlede indtægter, der er omhandlet i stk. 3, litra a), fastsættes i forhold til det antal gange i den pågældende skatteperiode brugere, uanset hvor de befinder sig i verden, anvender udstyr til at få adgang til den digitale grænseflade, gennem hvilken de digitale tjenester ydes.

Artikel 5

Overskud, der kan henføres til eller vedrørende en væsentlig digital tilstedeværelse

1. Det overskud, der kan henføres til eller vedrører en væsentlig digital tilstedeværelse i en medlemsstat, beskattes alene efter selskabsskattelovgivningen i denne medlemsstat.

2. Det overskud, der kan henføres til eller vedrører den væsentlige digitale tilstedeværelse, forstås som det, der ville have været genereret i kraft af den digitale tilstedeværelse, hvis denne havde taget form af et særskilt og uafhængigt foretagende, der havde udført de samme eller tilsvarende aktiviteter gennem en digital grænseflade på de samme eller tilsvarende betingelser, navnlig med hensyn til forbindelserne til andre dele af foretagendet, idet der tages hensyn til de udførte funktioner, anvendte aktiver og påtagne risici.

3. Med henblik på stk. 2 fastsættes det overskud, der kan henføres til eller vedrører den væsentlige digitale tilstedeværelse, på grundlag af en funktionel analyse. Med henblik på at bestemme funktionerne for og henføre det økonomiske ejerskab til aktiver og risici til den væsentlige digitale tilstedeværelse tages der hensyn til de økonomisk væsentlige aktiviteter, som gennem en digital grænseflade udføres i kraft af en sådan tilstedeværelse. I forbindelse hermed anses aktiviteter, der udøves af foretagendet gennem en digital grænseflade i relation til data eller brugere, for økonomisk væsentlige for den væsentlige digitale tilstedeværelse, når de medfører risici og økonomisk ejerskab til aktiver for en sådan tilstedeværelse.

4. Det overskud, der skal henføres efter stk. 2, fastsættes under behørig hensyntagen til de økonomisk væsentlige aktiviteter, der udføres i kraft af den væsentlige digitale tilstedeværelse, som er relevante for udviklingen, forbedringen, vedligeholdelsen, beskyttelsen og udnyttelsen af foretagendets immaterielle aktiver.

5. De økonomisk væsentlige aktiviteter, der gennem en digital grænseflade udøves i kraft af den væsentlige digitale tilstedeværelse, omfatter bl.a. følgende:

- a) indsamling, lagring, behandling, analyse, anvendelse og salg af brugerniveaudata
- b) indsamling, lagring, behandling og visning af brugergenereret indhold
- c) salg af onlinereklameplads
- d) tilrådighedsstillelse af indhold genereret af en tredjepart via en digital markedsplads
- e) ydelse af en hvilken som helst digital tjeneste, der ikke er opført i litra a) til d).

6. Skatteyderen anvender avancefordelingsmetoden til at bestemme det overskud, der skal henføres efter stk. 1-4, medmindre det godtgøres, at en alternativ metode baseret på internationalt anerkendte principper er mere hensigtsmæssig under hensyntagen til resultaterne af den funktionelle analyse. De mulige grunde til at fordele overskud omfatter bl.a. udgifter til forskning, udvikling og markedsføring samt antallet af brugere og mængden af indsamlede data pr. medlemsstat.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 6

Revision

1. Fem år efter dette direktivs ikrafttræden foretager Kommissionen en evaluering af dets gennemførelse og aflægger rapport til Rådet herom.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for evalueringen af gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 7

Udvalg om beskatning af den digitale økonomi

1. Der nedsættes et udvalg om beskatning af den digitale økonomi, som benævnes "Digiskat-Udvalget".
2. Digiskat-Udvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen. Udvalgets formand skal være en repræsentant for Kommissionen. Kommissionen varetager udvalgets sekretariatsopgaver.
3. Digiskat-Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.
4. Digiskat-Udvalget undersøger spørgsmål om anvendelsen af dette direktiv, som rejses af udvalgets formand, enten på dennes eget initiativ eller på anmodning af en repræsentant for en medlemsstat, og underretter Kommissionen om sine konklusioner.

Artikel 8

Begrænsninger vedrørende data, der indsamles fra brugere

De data, som kan indsamles fra brugerne med henblik på anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv, skal begrænses til data, som angiver den medlemsstat, hvor brugerne befinder sig, uden mulighed for identifikation af disse brugere.

Artikel 9

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2019 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2020 med hensyn til skatteperioder, der begynder på eller efter denne dato.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 10

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 11

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand